

O d l i š n é s t a n o v i s k o

v zmysle § 6 ods. 8 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
k uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky
č. 166 z 25. septembra 2013

Uznesením, o ktoré tu ide, Súdna rada Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) na základe návrhu riaditeľa Justičnej akadémie Slovenskej republiky súhlasila s vypustením 4. časti sústreďenia z časti 1. prípravné vzdelávanie (teoreticko-praktická príprava na vykonanie odbornej justičnej skúšky) z obsahovej náplne vzdelávania na roky 2014, 2015 (ďalej tiež len „skúška“ a obsahová náplň vzdelávania“).

Takýmto rozhodnutím došlo k čiastočnej revízií uznesenia súdnej rady č. 133 z 18. júla 2013, schvaľujúceho obsahovú náplň vzdelávania s pripomienkami a to odstránením z programu prípravného vzdelávania na vykonanie skúšky trojdňového sústreďenia so zameraním na krízovú komunikáciu, rétoriku a profesionálnu etiku. Argumentom na podporu tejto zmeny ako zo strany jej navrhovateľa, tak i niektorých členov súdnej rady bola tvrdená nepotrebnosť či dokonca nezaujímavosť na vzdelávaní tohto druhu v štádiu prípravného vzdelávania, odôvodňovaná o. i. tým, že za stavu neexistencie inštitútu justičného čakateľa tu ani niet osôb, majúcich byť vzdelávaných aj v tomto smere a postačujúcim je preto takéto vzdelávanie v rámci celoživotného vzdelávania sudcov.

S rozhodnutím ani dôvodmi na jeho podporu nesúhlasím.

Nemôže byť absolútne žiadneho sporu o tom, že drvivá väčšina účastníkov odborných justičných skúšok, následných výberových konaní na obsadenie voľných miest sudcov a do tretice i víťazov takýchto výberových konaní, je z radov vyšších súdnych úradníkov (v ktorom prípade je inak celkom bez významu, že časť z nich bola v minulosti aj justičnými čakateľmi). I pre takýchto potenciálnych a často tiež reálnych adeptov sudcovského povolania je nevyhnutným vzdelávanie v komunikačných zručnostiach a etike, ktoré nie je dôvod odkladať až na čas po započatí výkonu sudcovskej funkcie (v ktorom absencia príslušných poznatkov môže činiť závažné problémy). Na potrebe takéhoto nazerania na problém nič nemení, že príslušné témy nie sú priamo predmetom skúšky a vonkoncom nie to, žeby sa venovanie aj im mohlo javiť obťažujúcim alebo takým, ktoré oberá o čas na prípravu na vykonanie skúšky.

Vzdelávanie v oblasti etiky a predovšetkým diskutovanie o tom, čo je a čo nie je etickým, je potom mimoriadne dôležitým práve v čase, v ktorom justícia je predmetom často oprávnenej kritiky za nenáležité správanie niektorých jej predstaviteľov (tých vrcholných z toho nevynímajúc) a tiež ako forma prípravy na to, aby už uchádzači o funkciu sudcu boli schopní čeliť rôznym formám nátlaku, zastrašovania či praktického donucovania k nadbiehaniu názorom iných.

Mgr. Dušan Čimo, v. r.